

Landet fige, at i faa Tilfælde ventede de hellere paa en almindelig Reform.

Efter at jeg faaledes har dvælet ved Sagens økonomiske Side, maa det maatte være mig tilladt at fige et Par Ord om den politiske. Det har hidtil været Venstres bestemte Program, at vi have modfat os Forbringen om Kompensation, idet vi have ment, at Krigsskatten var vedligeholdt ved Brud paa Tro og Love, hvorfor vi fordre den afstuffed uden Erstatning. Til dette svare de ærede Forslagsstillere, at de heller ikke have opgivet denne Fordring om en Medfættelse af de indirekte Statter. Men dette forstaar jeg ikke. Der kunde tidligere ansøres mod os, at naar vi fordre Krigsskattoldden affkøst, gøre vi ikke dette direkte, idet vi ikke fordre Forhøjelsen af Tolden ved Krigsskatten afstuffed paa selve de Artikler, hvorpaa den er lagt. Men her er der det mærkelige, at de ærede Forslagsstillere, der ere enige med os andre i, at det er heldigt at faa Sukkeret fritaget for Told, fige, at opnaa vi det, maa vi give Erstatning endog for den Krigsskat, der hidtil har været lagt paa selve denne Artikel. Men naar man paa den Artikel, her foreligger, vil give fuld Erstatning for Krigsskattens Beløb, fatter jeg ikke, hvorledes man skal kunne fastholde Forbringen om Skatenedfættelse paa andre Toldartikler, som slet ikke ere forhøjede ved Krigsskatten. Naar man stryger denne Fordring ved Sukkeret, vil det være umuligt at fastholde den ved Toldafgifterne i Almindelighed. Og dette Lovforslag gaar jo langt videre. Ikke alene vil man give Kompensation, men man vil give den faa rigelig, at der, efter hvad der foreligger, er al Grund til at tro, at den ærede Konsejlspræsident med Statskassen vil faa en betydelig større Indtægt end før. Det er allerede anerkendt fra Forslagets Benneres Side, idet det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) ønskede, at den mulige Merindtægt skulde bruges til en Alderdomsfond. Derved foreligger der fra nogle af Forsvarerne af denne Skattelov en tydelig Anerkendelse af, at man venter, at Skattien vil give mere i Statskassen, end Sukkertoldens Afstæffelse tager fra den. Med Hensyn til Tanken om at lægge det overfyldende Beløb hen til en Alderdomsforsørgelsesfond gør det mig ondt at maatte fige, at jeg ikke kan være med dertil, idet jeg ikke har den Tillid til Regeringen, at jeg ønsker, at vi skulle lægge en Fond hen, som den kan benytte sig af. Der er nemlig ikke det allerfjærneste i Vejen for, at Regeringen, naar Fonden er vokset til en tilstrækkelig Størrelse, kan efter den Teori, som den nu hævder, benytte denne Fond til, hvad den vil; det koster kun noget Blæk og Papir.

At vi altsaa skulde have nogen særlig Glæde af at lægge disse Penge hen, selv om vi skulde faa en Alderdomsforsørgelsesfond, tror jeg ikke. Ogsaa er det fra anden Side blevet anerkendt — det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) sagde faaledes, at han delvis sluttede sig til Forslaget — at den Skat, der er foreslaaet, vil blive en stigende Skat, og deri har man Ret; denne Skat vil stige langt stærkere end Sukkerstatten, om den i det første Aar ikke bragte Statskassen større Indtægter, end den nuværende Sukkerstat gør — hvilket den vil gøre — vil den dog stige og stige langt stærkere end denne, og følgelig give det ærede Ministerium større Midler i Hænde til at drive sine Krigsrustninger med. Det mærkelige ved denne Sag er imidlertid, at medens den ærede Minister og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds delvis kunne give denne Sag deres Tilslutning, for faa vidt den blev sat i Forbindelse med Toldloven, have forfættelige Medlemmer her i Salen paa det bestemteste erklæret, at det ønskede de ikke; de ønskede denne Sag afgjort for sig. Derimod har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne her sluttet sig til Ministeren og sagt, at han haabede, at denne Sag skulde blive en Løstestang for Toldreformen, og han mente, at det var ganske naturligt, at den blev behandlet i Sammenhæng med Toldloven. Hvad er da Meningen med Loven? Hvorfor er den bleven bragt ind, hvorfor have de Herrer ikke ventet med den, indtil Toldloven forelaa? Vi have jo tidligere drøftet Medfættelsen af Sukkerafgiften og en Bættatning af det bayeriske M, og naar det faa ikke er Meningen, at den skal forceres frem, og det er jo Forslagsstillernes Mening, at de netop ville have den behandlet i Forbindelse med Toldreformen, hvorfor er den faa bleven bragt ind? Jeg tror ikke, at det er for at faa det bragt frem, at det, vi ønskede, var en Afstæffelse af Sukkertolden, og ikke en Afstæffelse f. Eks. af Kaffeolden; det kan jeg i alt Fald ikke tro, thi det vilde jo komme frem under Forhandlingerne om Toldloven, og det kan altsaa ikke være nødvendigt at faa Sagen bragt frem paa denne Maade, netop for at henpege derpaa. Jeg spørger altsaa igen: Hvad er Meningen? Under den nuværende Forhold, hvor vi, der høre til den demokratiske Side, alle ere enige om, at Grundloven er brudt, og den politiske Magt og Myndighed, der er bleven tilbage hos os, kun er yderlig ringe, er det ganske klart, at Befolkningen med en vis Mistillid maa se hen til os, naar vi opgive vore tidligere Fordringer for at drive Forhandlingspolitik;